



Carrer Malats 27 08030 Barcelona
Tel: 933426810
Web: sicap.cat
Mail sicap@sicap.cat

El paper d'alumini per fumar-se un "chino" sí, l'esprai reglamentari no: l'absurd penitenciari de Montero i Espadaler que posa en risc la seguretat.



Resulta profundament preocupant i inacceptable constatar com, sota la gestió de José María Montero i amb la cobertura política del conseller Espadaler, el sistema penitenciari català ha caigut en una espiral de decisions ideològiques, negligents i perilloses que posen en risc la seguretat dels treballadors mentre es cuiden els "drets" dels delinqüents amb una passió digna de millor causa.

L'últim episodi de despropòsit s'ha viscut al centre penitenciari de Brians 2, on s'ha posat en marxa un **programa de repartiment de paper d'alumini als interns**. El motiu real és de sobres conegut: facilitar el consum de drogues per via inhalada.

Tot i que la justificació oficial pot apuntar a una pretesa "reducció de danys" o "estratègia de salut pública", la realitat que observem és alarmant: aquesta mesura facilita de forma evident el consum de drogues per via inhalada dins del centre. Sense cap cobertura legal ni empara judicial expressa, aquesta acció no només normalitza el consum, sinó que degrada el clima penitenciari i augmenta els riscos per a la seguretat de tots.

I mentre es reparteix alumini com si fossin fulls de biblioteca, l'ús d'esprais d'acció adequada per part dels funcionaris –**autoritzats tant pel Reglament Penitenciari com per la jurisprudència**– és sistemàticament qüestionat, i bloquejat sobre la base d'informes ad hoc.

Assistim a una **paradoxa moral i jurídica incomprendible**. És a dir, **es tolera i es facilita l'autodestrucció física i mental d'un intern amb la complicitat institucional, però es prohibeix utilitzar un mitjà coercitiu reglamentari com l'aerosol, davant un incident regimental greu**, amb eines reglamentàries i proporcionals. Una perversió moral i jurídica que només s'explica per una submissió absoluta de l'Administració davant del pensament únic pro-delinqüent i les pressions dels GSD. Aquestes decisions **no són errors aïllats**, són simptomàtiques d'una gestió que **prioritza facilitar el consum de drogues del reu per sobre la vida i seguretat del treballador penitenciari, com es va demostrar amb l'assassinat de la Nuria**.

Recordem que Montero era l'home de confiança d'Amand Calderó el dia dels fets, i que el conseller Espadaler l'ha ratificat al seu càrrec.

Ni la legislació vigent ni cap jutge han avalat el repartiment de material susceptible d'usar-se per al consum de substàncies. Mentrestant, l'esprai –que sí que té suport legal i judicial– es tracta com un tabú.

Però Espadaler està més preocupat en finançar la producció amb diners públics de documentals, insultant a la seva plantilla, que augmentant la seguretat dels seus treballadors.

A **SICAP FEPOL** diem prou. Prou de gestionar les presons amb criteris de falsa rehabilitació i estètica progre. Prou de posar-nos en perill per evitar "ofendre" els drets del delinqüent. **Exigim l'aturada immediata del programa de repartiment de paper d'alumini i la garantia plena del dret a l'ús d'esprais reglamentaris**

Les prioritats de Montero i Espadaler han quedat clares: **droga amb permís, esprai amb censura**. Nosaltres tenim una altra prioritat: **la vida i seguretat dels treballadors penitenciaris**.

I si no ho entenen, hauran d'assumir responsabilitats.

SICAP FEPOL Barcelona 13 de juliol de 2025